

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος Ούβε Μάτσκε Αντιπρόεδρος Δημήτριος Χανδράκης	Μέλη Θεοφάνης Καραγιώργος Ελευθερία Παπαδημητρίου Χαράλαμπος Χειμαριός
--	--

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά (Εξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου / **(Κορ.Α΄)** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάμπας, Σ. Κακάμπουρας, Κ. Καμπάντας, Κ. Παυλάκος **Β΄ Βιολιά (Κορ.Α΄)** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου / **(Κορ.Β)** Α. Τζαφέρης, Ν. Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοπσιδής, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζύφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μικαηλίδης, Ί. Σελαλμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακός, Ι. Τοπούρια **Βιόλες (Κορ.Α΄)** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σερά / **(Κορ.Β΄)** Α. Πορίνης, Α. Βόλτσι / Φ. Ποπικά, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης **(Tutti)** **Βιολοντσέλα (Κορ.Α΄)** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ / **(Κορ.Β΄)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωΐδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς **Κοντραμπάσο (Κορ.Α΄)** Χ. Χειμαριός / **(Κορ.Β΄)** Γ. Χατζής, Η. Σουμειλίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Μ. Μ. Μπουκόβιαν **Φλάουτα (Κορ.Α΄)** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκος / **(Κορ.Β΄)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής **Όμποε (Κορ.Α΄)** Δ. Καλαξίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορ.Β΄)** Γ. Τσόγιας-Ραζακόβ, Π. Κουγιουμτζόγλου **Κλαρινέτα (Κορ.Α΄)** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορ.Β΄)** Α. Σταυρίδης, Α. Μικαηλίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζάβας **Φαγκότα (Κορ.Α΄)** Γ. Πολίτης, Κ. Βαβάλας / **(Κορ.Β΄)** Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου **Κόρνα (Κορ.Α΄)** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος / **(Κορ.Β΄)** Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Γκρούνης **Τρομπέτες (Κορ.Α΄)** Γ. Νέτσας / **(Κορ.Β΄)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος **Τρομπόνα (Κορ.Α΄)** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορ.Β΄)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλάς **Τούμπα (Κορ.Β΄)** Π. Γεωργιάδης **Τύμπανα (Κορ.Α΄)** Δ. Βίττας, Β. Αφανάσιεβ **Κρουστά (Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μικαηλίδου **Άρπα (Κορ.Α΄)** Κ. Γίμα **Πιάνο (Κορ.Α΄)** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης | **Αναπ. Έφορος Κ.Ο.Θ.** Δ. Φωτιάδης

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νημψή (Γραμματεία), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Καλλιτεχνικής Διεύθυνσης), **Φίλιππος Χατζήσιμου** (Υλοποίηση Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Νίκος Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη-αρχείο), **Δήμητρα Ασλάνογλου** (Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νημψής** (Φροντιστές), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας)

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών.

www.tssο.gr

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα:
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια:
The Red Tree

Εκτύπωση:
ΚΕΘΕΑ, Σχήμα & Χρώμα

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ**

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μασέστρους της γενιάς του.

Από το 2006 έως το 2011 διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (RSO Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Πατρών, η Sinfonietta Beograd, η Καμεράτα, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου κ.α.

Διηύθυνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την Ελληνική και την Αυστριακή Ραδιοφωνία, καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS.

Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης (δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από την τάξη του Uros Lajovic και δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Erich Urbanner με ακαδημαϊκό τίτλο Magister Artium), καθώς και της τάξης Ανώτερων Θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά.

Δίδαξε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ενώ από το 2001 διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Ορχήστρας Δωματίου Contra Tempo, η οποία ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 2012 και τελεί υπό την αιγίδα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.

**ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΛΗ**

Γεννήθηκε στη Βιέννη το Σεπτέμβριο 1993. Σε ηλικία 6 ετών άρχισε μαθήματα βιολοντσέλου με τον Ρώσο παιδαγωγό Vladimir Malinowski. Ακολούθησαν σπουδές στο Μόναχο με τον μαθητή του Rostropovich, Prof. David Grigorian.

Το 2009 συνάντησε τον δίασημο τσελίστα Antonio Meneses, ο οποίος την κάλεσε στην τάξη του στο Πανεπιστήμιο της Βέρνης, απ' όπου πήρε το δίπλωμα Bachelor τον Ιούνιο 2013. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές και αποφοίτησε με Master Performance τον Ιούνιο 2015. Από τον Αύγουστο του 2016 είναι υπότροφος της σχολής Thornton του University of South California, Los Angeles, για τελειοποίηση σπουδών στη τάξη του φημισμένου τσελίστα Ralph Kirshbaum.

Έχει παρακολουθήσει Masterclass βιολοντσέλο με τους Natalia Gutman, David Geringas, Frans Helmerson, Leonid Gorokhov, Thomas Demenga, Claudio Bohórquez, Gustav Rivinius, Alban Gerhardt. Σημαντικές επιρροές στην μουσική της εξέλιξη είχε από τους Benjamin Zander, Paavo Järvi, Belcea Quartet και Hagen Quartet.

Έχει κερδίσει διεθνείς διαγωνισμούς για νέους στην Αυστρία, Κροατία, Σλοβενία και Ιταλία όπως "Prima la musica", "Violoncello-Weitwettbewerb Liezen", "Antonio Janigro Competition", "Lions Music Competition" Austria. Το 2015 της απονεμήθηκε το βραβείο ESTA στο πλαίσιο του διεθνούς διαγωνισμού Johannes Brahms. Ήταν υπότροφος της Accademia Musicale Chigiana, Siena, (Ιταλία) και της Karajan Stiftung Wien (Αυστρία). Βραβευμένη από το Rahn Kulturfonds Zürich εμφανίστηκε το 2013 στην Tonhalle στη Ζυρίχη.

Έχει δώσει πολλά ρεσιτάλ, κοντσέρτα με ορχήστρα και συναυλίες μουσικής δωματίου (Wiener Konzerthaus, Tonhalle Zürich, Walt Disney Concert Hall Los Angeles, Odessa Philharmonic Hall, Gasteig-München, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών κ.α.) και είναι συχνά προσκεκλημένη σε διάφορα ευρωπαϊκά φεστιβάλ μουσικής (Páramu Music Festival, Riva Music Festival, World Enescu Festival | Sinaia, Φεστιβάλ Αθηνών και Ναυπλίου). Σημαντικές είναι οι συνεργασίες της με δίασημους ερμηνευτές όπως Oleg Maisenberg, Barbara Moser, Hobart Earle, Vitaly Protasov, Claudius Traunfellner, Rainer Schmidt, Annelly Peebo.

Η νεαρή τσελίστα παίζει με ένα όργανο φτιαγμένο από τον Antonio Gibertini, το 1844.

ΚΥΚΛΟΣ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΣΑΒ 17
ΦΕΒ 2018

Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ. | 20:30

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

ANTON WEBERN (1883-1945):
Έξι κομμάτια για μεγάλη ορχήστρα, έργο 68

ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΟΥΜΑΝ (1810-1856):
Κοντσέρτο για τσέλο σε λα ελάσσονα, έργο 129

διάλειμμα

ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΒΑΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ (17 70-1827):
Συμφωνία αρ.3 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 55

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΛΗ

“Το καλοκαίρι του 2016, το BBC Music Magazine ζήτησε από 151 σπουδαίους μασέστρους απ' όλο τον κόσμο να επιλέξουν ο καθένας/η καθεμά τις 20 κορυφαίες συμφωνίες όλων των εποχών. Την πρώτη θέση στις προτιμήσεις τους κατέλαβε η 'Ηρωική Συμφωνία' του Μπετόβεν.”

ANTON WEBERN (1883-1945)

Έξι κομμάτια για μεγάλη ορχήστρα, έργο 6

11'

I. Etwas Bewegte Achtel II. Bewegt III. Zart Bewegt IV. Langsam, Marcia Funebre V. Sehr Langsam VI. Zart Bewegt

Ο συνθετική γραφή του Άντον Βέμπερν έχει να επιδείξει σημαντικές συνθετικές καινοτομίες, παρόλο το σχετικά μικρό της όγκο, ενώ η μεταγενέστερη αντιμετώπιση του έργου του ως 'εκφυλιστικής τέχνης' από τους Ναζί καθυστέρησε την ευρύτερη αναγνώριση της προσφοράς του. Τα Έξι κομμάτια για μεγάλη ορχήστρα αποτελούν την πρώτη απόπειρα του Βέμπερν να γράψει ατονικά για μεγάλο σύνολο και χαρακτηρίζονται από το ιδιαίτερο λακωνικό του στυλ με τα πλούσια πχοχρώματα. Τα έγραψε υπό τις οδηγίες του δασκάλου του Σάινμπεργκ, κυρίως σε θέματα σύνταξης και ενορχήστρωσης. Μόλις ένα χρόνο πριν, το 1908, είχε ολοκληρώσει την τετράχρονη μαθητεία του δίπλα στον πονέρο δάσκαλό του και είχε ξεκινήσει να αναπτύσσει τη δική του μουσική γλώσσα, όμως δεν είχε φτάσει ακόμη στο σημείο να ανεξαρτητοποιηθεί πλήρως. Το μεγάλο του προσόν ήταν πως κατανοούσε σε βάθος τις καινοτόμες σκέψεις του δασκάλου του και έτσι μπορούσε να τις χρησιμοποιεί στην πράξη. Πατώντας λοιπόν πάνω στα χνάρια των Πέντε κομματιών για ορχήστρα που έγραψε ο Σάινμπεργκ ένα χρόνο πριν, εκμεταλλεύτηκε την τεχνική της Klangfarbenmelodie, το να διασπείρει δηλαδή μία μελωδία μεταξύ των διαφορετικών οργάνων μίας ορχήστρας, αντί να την αναθέτει σε ένα μόνο όργανο ή μία ομάδα οργάνων, εμπλουτίζοντας έτσι το χρώμα και την υφή της και αυξάνοντας τη συνισθηματική επιρροή της. Αυτό πράττει σε αυτή τη σύνθεση, προτοιμάζοντας κάθε φορά την έκρηξη συναισθημάτων με μία παρατεταμένη αναμονή, αποκάλυπτοντας με αυτό τον τρόπο μία εσωτερική ένταση που αναζητά εναγωνίως μία όμο διαφυγή. Ο Βέμπερν διοχετεύει σε αυτά τα κομμάτια όλα τα συναισθήματα που του είχε προκαλέσει ο χαμός της μητέρας του και την αποχαρμάτ με τον δικό του τρόπο.

Εξηγώντας το χαρακτήρα τους σε ένα γράμμα προς τον Σάινμπεργκ γράφει: *“το πρώτο εκφράζει την αναμονή της καταστροφής, το δεύτερο τη σιγουριά πως αυτή θα συμβεί, το τρίτο προσφέρει μία τρυφερή αντίθεση και εισάγει το πένθυμο εμβατήριο του τετάρτου. Τα δύο τελευταία είναι ένας επίλογος. Μνήμη και παράιση.”*

ROBERT SCHUMANN (1810-1856)

Κοντσέρτο για τσέλο σε λα ελάσσονα, έργο 129

23'

I. Nicht zu schnell II. Langsam III. Sehr lebhaft

Ο Σούμαν έγραψε τον Οκτώβρη του 1850, το αριστουργηματικό Κοντσέρτο για τσέλο σε λα ελάσσονα, έργο 129, κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Ντύσσελντορφ στη θέση του μουσικού διευθυντή. Η πρεμιέρα του έργου έγινε μια δεκαετία αργότερα, τέσσερα χρόνια δηλαδή μετά το θάνατο του συνθέτη και με αφορμή την επέτειο μισού αιώνα από τη γέννησή του. Πρόκειται για ένα μάλλον ανιγμιακό έργο, με πολλές καινοτομίες για την εποχή του, το οποίο ο δημιουργός του ονόμασε 'κοντσέρτινο για βιολοντσέλο με συνοδεία ορχήστρας', θέλοντας να καταδείξει τον κυρίαρχο ρόλο του σολιστικού οργάνου σε σχέση με την ορχήστρα, αλλά κυρίως για να τονίσει την πρόθεσή του να απομακρυνθεί από τις παραδοσιακές συμβάσεις ενός κοντσέρτου. Ο Σούμαν δίνει την ευκαιρία στο σολίστα να ξεδιπλώσει με άνεση τις αρετές του, βάζοντας την ορχήστρα να συνοδεύει απόμακρα τις μουσικές περιπλανήσεις του, εκτός από κάποιες διάσπαρτες και σύντομες εξαιρέσεις. Το μεγαλοκόλο **πρώτο μέρος** ακολουθεί τη φόρμα της σονάτας, με αρκετή όμως ελευθερία. Μετά από μία σύντομη εισαγωγή από την ορχήστρα, το τσέλο ξεκινά ένα εκφραστικό πρώτο θέμα, το οποίο εξελίσσεται και περιπλέκεται, μετά από μία σύντομη μουσική γέφυρα, με ένα δεύτερο λυρικό θέμα, δημιουργώντας ένα υπέροχο αποτέλεσμα γεμάτο ευαισθησία και συναισθήματα. Μια μικρή coda οδηγεί στο λυρικό **δεύτερο μέρος**, το οποίο αποτελεί ουσιαστικά μια απαλή ρομάντσα για σόλο βιολοντσέλο με την ορχήστρα στο ρόλο της πιανιστικής συνοδείας. Εδώ δεσπόζει ο υπέροχος 'διάλογος' των δύο τσέλων, του σολίστα και του πρώτου τσέλου της ορχήστρας, που συμβολίζει ένα μυστικό διάλογο του συνθέτη με τη σύζυγό του. Όλο το δεύτερο μέρος είναι ένας φόρος τιμής για την Κλάρα.

Το ρυθμικό **τρίτο μέρος** έρχεται σε έντονη αντίθεση με τα προηγούμενα και αποκαλύπτει πολλά από τον εσωτερικό κόσμο του δημιουργού. Από τα ημερολόγια του ζεύγους Σούμαν, μπορεί να διακρίνει καθαρά κανείς κάποια άβολα συναισθήματα και μία έντονη εσωτερική ταραχή του συνθέτη, που φαίνεται πως η πρόσφατη μετακόμιση στο Ντύσσελντορφ είχε παραμερίσει προσωρινά, σαν η ορμή του Ρήνου να είχε καθαρίσει τις σκοτεινές σκέψεις της Δρέσδης. Το γεμάτο ζωντάνια και ορμή φινάλε περιγράφει αυτή την καθαριστική δύναμη του μεγάλου ποταμού και δίνει μία ελπίδα σωτηρίας. Ο Σούμαν ένιωθε αναγεννημένος και γεμάτος έμπνευση. Συνέθεσε μέσα σε μόλις δύο εβδομάδες τα συγκεκριμένα κοντσέρτο, ενώ αμέσως μετά έγραψε και τη φωτεινή και αισιόδοξη 'Συμφωνία του Ρήνου', με πολλές φρέσκιες συνθετικές ιδέες και εκεί. Δυστυχώς όμως, δεν επρόκειτο παρά για μια σύντομη απόδραση από τους εσωτερικούς του δαίμονες, αφού τρία χρόνια αργότερα, στο ίδιο ποτάμι, θα έκανε τη βουτιά αυτοκτονίας για να ακολουθήσει ο διεπλιεμένος στο ψυχιατρείο και τελικά ο θάνατος.

Το έργο στο σύνολό του είναι γραμμένο με βαθιά γνώση των δυνατοτήτων του βιολοντσέλου και αποπνέει αβρότητα και ευαισθησία, ενώ οι διαμετρικά αντίθετες διαθέσεις του προσδίδουν μία τραγικότητα, όταν γνωρίζουμε ποια συναισθήματα υπερίσχυαν τελικά.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

Συμφωνία αρ.3 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 55 ('Ηρωική')

50'

I. Allegro con brio II. Marcia funebre - Adagio assai III. Scherzo: Allegro vivace IV. Finale: Allegro molto

Η περφόρμιν 'Ηρωική Συμφωνία' είναι ένα κολοσσιαίο έργο, χαρακτηριστικό της λεγόμενης Δεύτερης Περιόδου του Μπετόβεν και προορισμένο αρχικά για τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη. Ο κορυφαίος συνθέτης υπήρξε θαυμαστής του Μέγα Ναπολέοντα, θεωρώντας τον ως τον ενσαρκωτή των ιδανικών της Γαλλικής Επανάστασης και απελευθερωτή των λαών. Ολοκλήρωσε το έργο λίγο πριν ο Βοναπάρτης σπερθεί αυτοκράτορας στις 18 Μαΐου 1804 προδίδοντας τα βαθιά δημοκρατικά ιδεώδη του συνθέτη, που μόλις το έμαθε έσκιεσε από την παρτιτούρα τη χειρόγραφη αφιέρωσή του, για έναν ηγέτη που αποδείχτηκε ένας ακόμη κοινός θνητός. Η διάθεση της συμφωνίας είναι κυριολεκτικά ηρωική, ενώ οι διαστάσεις της είναι τεράστιες για τα δεδομένα της εποχής. Συχνά ξεφεύγει από την κλασική δομή των έως τότε συμφωνιών και εισάγει πλήθος καινοτομιών, αποσπλώντας ορόσημο για την μετέπειτα εξέλιξη αυτού του είδους. Τα μοτίβα, οι μελωδίες και τα διάφορα θέματα της συμφωνίας έχουν επεξεργαστεί λεπτομερώς, χωρίς να χάνεται στιγμή η ενέργεια με την οποία εκπέμπονται τα υψηλά της μηνύματα. Ο Μπετόβεν κάνει μία άφοβη βουτιά μέσα του αποκάλυπτοντας τον εσωτερικό του κόσμο, ενώ παράλληλα αναδεικνύει την αξία της ανθρώπινης ύπαρξης και μεταδίδει μηνύματα συμπληρωσικά και αδελφούσυνας.

Το έργο ξεκινά εντυπωσιακά με τα δύο 'χτυπήματα στην πύλη' σε μι ύφεση μείζονα, ενώ η συνέχεια περικλείει ένα πλήθος υπέροχων μελωδιών και εισάγει πολλές και ενδιαφέρουσες μορφολογικές καινοτομίες που θα καθόριζαν την μετέπειτα εξέλιξη των συμφωνικών έργων. Ολόκληρο το **πρώτο μέρος** είναι μία μεγαλειώδης μουσική επανάσταση με αδυσώπητη δύναμη και πολύ μυστήριο μέσα της, ακριβώς γιατί γράφτηκε για να περιγράψει μία προσωπικότητα σαν αυτή του Ναπολέοντα Βοναπάρτη. Οι ειδικοί την έχουν ονομάσει χαρακτηριστικά ως 'συμφωνική αλχημεία που συνενώνει τη μουσική με την ποίηση'. Το **δεύτερο μέρος** είναι το διάσημο πένθυμο εμβατήριο. Σε αυτό αναφέρθηκε ο Μπετόβεν δεκαεπτά χρόνια αργότερα μθαίνοντας για το θάνατο του εξόριστου στο νησί της Αγίας Ελένης Ναπολέοντα, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Έχω ήδη γράψει την κατάλληλη μουσική για την καταστροφή αυτή». Η αρχή γίνεται με τα έγχωρα να απλώνουν μία παγερή σκιά που θερμαίνεται προσωρινά με μία γλυκύτητα από τα ζύλινα πνευστά, χωρίς να επιτρέπεται όμως στιγμή να εισέλθει το φως του ήλιου.

Το ζωντανό **σκέρτσιο** φέρνει την αντίθεση στο προηγούμενο αντίζωο ξεκινώντας με χορευτική διάθεση από τα έγχωρα και τα ζύλινα πνευστά και φτάνοντας σε μία πραγματική γιορτή. Ο Μπετόβεν αντικαθιστά για πρώτη φορά το μενουέτο με το σκέρτσιο σε αυτή τη συμφωνία.

Το **φινάλε** είναι μεγαλοπρεπές και ηρωικό. Πρόκειται για μία παρέλαση νίκης που διακόπεται συχνά από λυρικά περάσματα, τα οποία και δημιουργούν ένα μυστήριο. Ο Μπετόβεν χρησιμοποιεί ως οδηγό τον Προμηθέα και τη στάση ζωής που επέλεξε συμφωνώντας τις συνθέσεις. Παιρνοντας μία από τις σκοτεινότερες στιγμές του πένθυμου εμβατηρίου από το δεύτερο μέρος την επεξεργάζεται με τρόπο που υποδηλώνει ότι το φως επιτέλους εισήλθε. Ο Βρετανός μουσικολόγος Donald Tovey παραμοίρασε αυτή τη στιγμή με άνοιγμα των Πυλών του Παραδείσου.

Ο Μπετόβεν ημνεί με αυτό το έργο την ανθρώπινη ύπαρξη και τους συνεχείς αγώνες της, που δεν περιλαμβάνουν μόνο νίκες, αλλά και ήττες, οι οποίες φυσιολογικά πικραίνουν και στενοχωρούν. Τις αντιμετωπίζει όμως ηρωικά, ως ένα απαραίτητο κομμάτι του βίου, που χραισμεύουν για να ενισχύουν τη χαρά και τη δύναμη της αίσθησης του να είναι κανείς ζωντανός. Η συμφωνία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη Δαθήκη του Χάλιγκενσταγι, που λίγο καιρό πριν είχε συντάξει ο Μπετόβεν αμφιταλαντευόμενος μεταξύ του να δώσει τέλος στη ζωή του, λόγω της συνεκώς επιδεινούμενης κώφωσης, ή του να συνεχίσει να δημιουργεί διοχετεύοντας όλα του τα συναισθήματα στη μουσική του.

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΣΑΒ 17
ΦΕΒ 2018

Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ. | 20:30

ΕΡΓΑ
ΒΕΜΠΕΡΝ, ΣΟΥΜΑΝ, ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΛΗ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ 15€, ΕΞΩΣΤΗΣ 10€, ΜΕΙΩΜΕΝΑ 5€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.
Λ. ΝΙΚΗΣ 73, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τ. 2310 236990 @ www.tssso.gr

20% ΕΚΠΤΩΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ
ΤΗΣ IANOS CLUB CARD

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-18:30 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γωγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

MEDITERRANEAN PALACE
THE LUXURY HOTELS

GRAND HOTEL PALACE
THE LUXURY HOTELS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

